

РЕШЕНИЕ

№ 3818

гр. Варна, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 48 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Добрина Петрова

при участието на секретаря Антоанета М. Атанасова
като разгледа докладваното от Добрина Петрова Гражданско дело № 20233110106323 по описа за 2023 година

Предявени са обективно кумулативно съединение иски с правно основание чл.422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД и чл.92 от ЗЗД от „Йеттел България“ ЕАД, /с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/, срещу Я. С. Я., ЕГН *****, с настоящ адрес гр.В. за приемане на установено че ответникът му дължи както следва:

- сумата от 48,85 лв. (четиридесет и осем лева и осемдесет и пет стотинки), представляваща неплатени абонаментни такси за отчетен период 06.01.21г. - 19.02.2021г. по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***** от 06.01.2021г.;

- сумата от 52,47 лв. (петдесет и два лева и четиридесет и седем стотинки), неустойка съгласно т.9 от Договор за мобилни услуги с предплатен номер +*****, която не надвишава три месечни абонаментни такси и начислена фактура № 7319111664/20.04.2021г.;

- сумата от 57,27 лв. (петдесет и седем лева и двадесет и седем стотинки), представляваща неплатена дължима сума за предоставено за временно и възмездно ползване устройство марка TABLET LENOVO Tab M8 4G Platinum Grey по Договор за лизинг от 06.01.2021г., формирана от лизинговите вноски за отчетен период 06.01.2021г. – 19.04.2021г.;

- сумата от 208,87 лв. (двеста и осем лева и осемдесет и седем стотинки), представляваща разликата между цената на устройството TABLET LENOVO Tab M8 4G Platinum Grey без абонамент и преференциалната обща лизингова цена на договора за лизинг, начислена на основание т.9, б.(б) от Договор за мобилни услуги с предплатен номер +***** поради виновно неизпълнение за заплащане на изискуеми абонаментни такси, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 15.12.2022 г. до окончателното погасяване на задължението, за които вземания е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 1582/23г. на ВРС.

Ищецът твърди, че с ответника е в облигационни правоотношения по Договор за мобилни услуги от дата 06.01.2021г. с предпочетен номер +***** за срок от 24 месеца по

програма „Интернет 20.99" със стандартен месечен абонамент в размер на 20,99 лв. Я. не изпълнява задълженията си по договора в общ размер 48,85 лв., представляващи неплатени абонаментни такси за отчетен период 06.01.2021г. - 19.02.2021г. Вследствие на неизпълнението и съгласно т. 9 от договора, мобилният оператор начислява неустойка в размер на 52,47 лв., която не надвишава размера на три месечни абонаментни такси и е начислена във фактура № 7319111664/20.04.2021г.

Твърди се, че на същата дата - 06.01.2021г. и по повод горепосочения договор с предпочетен номер +*****, мобилният оператор, като лизингодател, сключва с Я. С. Я. - лизингополучател, **Договор за лизинг**, с който лизингодателят предоставя за временно и възмездно ползване устройство марка TABLET LENOVO Tab M8 4G Platinum Grey за обща лизингова цена в размер на 112,27 лева, дължима чрез внасяне на първоначална вноска в размер на 55,00 лв. и 23 лизингови вноски, всяка от които в размер на 2,49 лв. По договора за лизинг Я. дължи заплащане на сума в общ размер на 57,27 лв., формирана от лизинговите вноски за отчетен период 06.01.2021 г. - 19.04.2021 г. .

Вследствие на неизпълнението по договора за мобилни услуги с предпочетен номер +*****, Я. дължи сума в размер на 208,87 лв., начислена във фактура № 7319111664/20.04.2021 г., представляваща разликата между цената на устройството без абонамент и преференциалната обща лизингова цена по горепосочения договор за лизинг.

Ищецът сочи, че по отношение на лизинговите вноски е налице обща изискуемост, поради изтичане срока на договора за лизинг, посочен в чл.2 от същия, като устройството не е върнато, въпреки не плащане на вноските.

Поради неизпълнение на задълженията, ищецът предявява претенцията си пред съда. Претендира разноски. В едномесечния срок за отговор ответникът не изразява становище. В производството по чл.410 от ГПК, прави възражение на общо основание.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното от фактическа и правна страна.

По частно гражданско дело № 1582/23 г. на ВРС е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК Я. С. Я. да заплати на заявителя „Йетел България“ ЕАД, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес парк София, сграда 6, както следва: - сумата от 48,85 лв. (четиридесет и осем лева и осемдесет и пет стотинки), представляваща неплатени абонаментни такси за отчетен период 06.01.21г. -19.02.2021г. по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***** от 06.01.2021г.; - сумата от 52,47 лв. (петдесет и два лева и четиридесет и седем стотинки), неустойка съгласно т.9 от Договор за мобилни услуги с предплатен номер +*****, която не надвишава три месечни абонаментни такси и начислена фактура № 7319111664/20.04.2021г.; - сумата от 57,27 лв. (петдесет и седем лева и двадесет и седем стотинки), представляваща неплатена дължима сума за предоставено за временно и възмездно ползване устройство марка TABLET LENOVO Tab M8 4G Platinum Grey по Договор за лизинг от 06.01.2021г., формирана от лизинговите вноски за отчетен период 06.01.2021г. – 19.04.2021г.; - сумата от 208,87 лв. (двеста и осем лева и осемдесет и седем стотинки), представляваща разликата между цената на устройството TABLET LENOVO Tab M8 4G Platinum Grey без абонамент и преференциалната обща лизингова цена на договора за лизинг, начислена на основание т.9, б.(б) от Договор за мобилни услуги с предплатен номер +***** поради виновно неизпълнение за заплащане на изискуеми абонаментни такси, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 15.12.2022 г. до окончателното погасяване на задължението, както и сумата от 25,00 лв. (двадесет и пет лева) - държавна такса, както и сумата от 480 лв. (четиристотин и осемдесет лева) - адвокатско възнаграждение.

По Договор за мобилни услуги от дата 06.01.2021г. с предпочетен номер +***** „Теленор България“ ЕАД се е задължил да предостави на Я. Я. мобилни услуги с месечен

абонамент от 20.99лв., включен мобилен интернет и предоставено устройство TABLET LENOVO Tab M8 4G Platinum с обща лизингова цена с абонаментния план от 114.76 лв.

На същата дата 06.01.21г. е сключен Договор за лизинг, с който лизингодателят "Теленор България" АД предоставил за временно и възмездно ползване устройство марка TABLET LENOVO Tab M8 4G Platinum Grey за обща лизингова цена в размер на 112,27 лв., дължима чрез внасяне на 23 лизингови вноски, всяка от които в размер на 2,49 лв.

По делото са представени фактура № 7315216252/20.01.2021г., фактура № 7316514388/20.02.2021г. и фактура № 7319111664/20.04.2021г. с издател Теленор България ЕАД.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл.415 от ГПК и има за предмет да се установи съществуване на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение по реда на чл.410 и сл. от ГПК. За успешното провеждане на установителен иск в тежест на ищеца е да докаже твърдението си, че ответника му дължи сумите за които е издадена заповедта за изпълнение. В настоящото производство основание за издаване на Заповед за изпълнение е твърдението за дължима сума по договори за заем.

Предявеният иск за установяване вземане на ищцовото дружество към ответника е процесуално допустим, доколкото е предявени в срока, предвиден в чл. 415, ал. 1 ГПК от кредитор, в чиято полза е издадена заповед за изпълнение, при подадено в срок възражение от длъжника и има за предмет посочените в заповедта суми.

Ищецът обосновава исковата си претенция на посочените договори и фактури.

Видно от представен Договор за мобилни услуги от дата 06.01.2021г. с предпочетен номер +***** между страните е възникнало валидно облигационно правоотношение, по силата на което операторът е предоставил на абоната съответен мобилен номер, при съответни месечни такси и срок на действие на договора, срещу задължението за заплащане на уговорената цена на услугата – абонаментни такси. В договора се съдържат описание на тарифните планове и ценовите условия, като са посочени задълженията на абоната и последиците от неизпълнението им.

Неоснователно е възражението на ответника, относно липсата му на договорни правоотношения с Йеттел България ЕАД предвид промяната в наименованието на "Теленор България" ЕАД с новото Йеттел България ЕАД.

Договорът отговаря по съдържание на законовите изисквания, сключен при ОУ, като включва необходимите реквизити за страни, предмет, срок и описание на услугите, а липсващите елементи могат да бъдат заместени от ОУ, които са неразделна част от него. Самите ОУ са приети с положения подпис на абоната и по този начин лицето е декларирало, че е запознато с тях и е получило екземпляр от същите. В този смисъл не са налице основанията за съществуване на предпоставките за нищожност на договорите, поради противоречието им с нормата на чл. 228 от ЗЕС, като същите са редовни от външна страна и обвързват страните.

Представеният договор не е достатъчен, за да се приеме, че за процесните периоди от време ответникът е ползвал далекосъобщителните услуги, предоставяни от ищеца. По делото липсват каквито и да е доказателства за това дали по силата на сключения договор за мобилни услуги операторът реално е предоставил на клиента такива услуги, дали същите са били вярно отчетени от измервателните средства на доставчика на услугите и дали са правилно тарифирани, а оттук и дали са коректно фактурирани. Предвид подаденото от Я. Я. възражение за дължимост на вземанията в тежест на ищеца остава да осъществи пълно и главно доказване на твърдяните от него обстоятелства в исковата молба.

От приложените фактури и приложенията към същите съдът приема, че са отразени задължения на абоната за заплащане на предоставени и съобщителни услуги и договорени

месечни такси по правоотношението относно договори за мобилни услуги. Фактурите и приложенията към тях изхождат от ищеца и установяват изгодни за него факти/възникване на вземания за доставени услуги под формата на разговори, съобщения и др. на посочените стойности/, като същите не са подписани от получателя на доставката. Фактурата е частен свидетелстващ документ и в това си качество има формална доказателствена сила, като съгласно чл. 180 от ГПК удостоверяват извършване на изявлението и неговото авторство, без да доказват верността на вписаните в него други обстоятелства. Изключение от това правило/материална доказателствена сила на частен свидетелстващ документ/ е хипотезата, при която издателят удостоверява неизгодни за себе си факти. Конкретният случай обаче не е такъв. Именно поради това, фактурата не се ползва с доказателствена сила относно доставката на услугите по сключения договор между страните и стойността и. Във фактурите са отразени от доставчика суми за различни услуги, вкл. и за лизингови вноски, като от същите документи не става ясно какъв точно е размерът на доставените от ответника през процесния период услуги.

Предвид депозираното от ответника възражение, съдът е назначил служебно ССЕ, за която ищецът не е внесъл определения депозит и същата е заличена. С оглед на което ищеца не доказва претенцията си по основание и размер.

В тежест на ищеца по исковата молба е да докаже вземането си, поради направеното оспорване на претенцията и с оглед на бездействието му, съдът намира, че при липса на доказателства в подкрепа на претенцията му, същата следва да бъде оставена без уважение, като недоказана за сумата от 48,85 лв., представляваща неплатени абонаментни такси за отчетен период 06.01.21г. - 19.02.2021г. по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***** от 06.01.2021г. и сумата от 52,47 лв., неустойка съгласно т.9 от Договор за мобилни услуги с предплатен номер +*****, начислена във фактура № 7319111664/20.04.2021г.;

По отношение на вземанията по договор за лизинг:

Видно от Договор за лизинг от 06.01.21г., с който лизингодателят "Теленор България" АД предоставил за временно и възмездно ползване устройство марка TABLET LENOVO Tab M8 4G Platinum Grey за обща лизингова цена в размер на 112,27 лв., дължима чрез внасяне на 23 лизингови вноски, всяка от които в размер на 2,49 лв. на лизингополучателя – ответник срещу поемане на задължение за заплащане на лизингова цена. Съгласно чл. 4 от договора за лизинг, с подписването му, лизингополучателят е декларирал получаването на вещта, поради което и предвид на липса на оспорване, съдът приема, че лизингодателят е изпълнил това си задължение. Корелативно на него е това на лизингополучателя да плаща дължимата цена за това ползване. Посоченото разкрива характеристиките на оперативен лизинг, който не страда от пороци водещи до неговата недействителност.

Подписвайки договора за лизинг получателят се е съгласил и с ОУ към него, съгласно чл. 6 от договора. В чл. 12, ал. 1 от ОУ е регламентирано правото на лизингодателя при неизпълнение на задължение от страна на лизингополучателя с писмено уведомление до лизингополучателя да се откаже едностранно от изпълнение на задълженията си по договора и/или да обяви месечните вноски за предсрочно изискуеми. В ал. 2 е разписано, че месечните вноски и други възнаграждения стават предсрочно изискуеми при прекратяване на договора за предоставяне на мобилни услуги сключен с лизингополучателя, както и в случай на забава в плащането на дължими суми по този договор.

В случая е ирелевантно дали за упражняване на правото на предсрочно прекратяване е необходимо нарочно изявление от страна на кредитора, доколкото понастоящем е настъпил редовния падеж на вноските по договора за лизинг. Следователно

вземането е доказано по основание. Относно размера съобразно уговореното в договора за претендирания от ищеца период 06.01.2021г. – 19.04.2021г. дължимите вноски са за 4 месеца, поради което и дължимият размер за този период е 9,96 лв. Ответникът не доказва да е заплатил тези лизингови вноски, поради което и искът се явява основателен за тази сума, като следва да се отхвърли за горницата над 9,96 лв. до претендираните 57,27 лв.

По отношение на неустойката по т.9,б.б от Договор за мобилни услуги от дата 06.01.2021г.:

По исковете с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД за установяване съществуване на вземане в размер на 208,87 лв., начислена във фактура № 7319111664/20.04.2021 г., представляваща разликата между цената на устройството без абонамент и преференциалната обща лизингова цена по Договор за лизинг от 06.01.21г.

За основателността на предявения иск в тежест на ищеца е да установи наличие на валидна клауза за неустойка, предвиждаща отстъпка на цена на закупено устройство, както и размерът на уговорената неустойка. Ищецът се позовава на т.9,б.б от Договор за мобилни услуги от дата 06.01.2021г. с предпочетен номер +*****, като основание за начисляване на тази неустойка.

Въпреки че представените пред съда договор за мобилни услуги и договор за лизинг формално представляват самостоятелни договори, при внимателния прочит на клаузите по тях се достига до извод, че тези договори трябва да се разглеждат като едно цяло, като договорът за лизинг се явява функция на договора за мобилни услуги. Поради това задължението за плащане на неустойката в размер на разликата между преференциалната цена с договор и стандартната такава без сключване на договор, произтича от договора за мобилни услуги, а не от договора за лизинг.

Предвид изложеното, съдът намира, че на практика се касае за неустойка, която се дължи кумулативно с неустойката в размер на трикратния размер на месечните такси по чл.9 б.а от договора за мобилни услуги. При кумулиране на двете неустойки по договора за мобилни услуги се накърняват добрите нрави и справедливостта по смисъла на чл. 26, ал. 1, пр. 3-то ЗЗД, при което тази клауза се явява нищожна.

Освен това, доколкото ищецът претендира едновременно две различни санкции за едно и също неизпълнение, съдът намира, че се надхвърля обезпечителната и обезщетителната функция на неустойката и същата се явява необосновано висока по смисъла на чл. 143, т. 5 ЗЗП.

Отделно от изложеното настоящият съдебен състав намира, че така както е формирана неустойката, с която на оператора се възстановява пълният размер от стойността на устройството при прекратяване на договора за мобилни услуги, се достига до заобикаляне на договорения със спогодбата с КЗП максимален размер на дължимата неустойка в размер на три стандартни месечни абонаментни такси, което противоречи на добросъвестността и води до значително неравновесие между правата на търговеца и потребителя по см. на чл. 143 ЗЗП. С оглед на което искът за сумата от 208,87 лв., претендирана като неустойка следва да се отхвърли.

По разноските:

Предвид т.12 от Тълкувателно решение № 4/2013г. на ВКС на ОСГТК, настоящият състав дължи произнасяне относно извършените в заповедното производство по чл.410 от ГПК разноски, които предвид изхода на спора следва да се присъдят – 25 лв. внесена д.т. и 480 лв., заплатено адв. възнаграждение или съразмерно с уважената част от иска сумата от 13,70 лв.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК и направеното искане ответникът следва да бъде

осъден да заплати на ищеца, съразмерно с уважената част от исковете направените в исковото производство разноски 175 лв. д.т., 100 лв. и 400 лв. адв.възнаграждение или общо сумата от 15,58 лв.

На ответникът не се присъждат разноски на осн.чл.78 ал.3 от ГПК съразмерно с отхвърлената част от иска поради липса на такива.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните на основание чл.415 вр.чл. 422 от ГПК, че Я. С. Я., ЕГН ***** **дължи** на „Йетел България“ ЕАД, /с *предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/*, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес парк София, сграда 6 вземането за което е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 1582/2023г. на ВРС, **сумата от 9,96 лв. (девет лева и деветдесет и шест стотинки)**, представляваща неплатена дължима сума за предоставено за временно и възмездно ползване устройство марка TABLET LENOVO Tab M8 4G Platinum Grey по Договор за лизинг от 06.01.2021г., формирана от лизинговите вноски за **отчетен период 06.01.2021г. – 19.04.2021г., ведно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 15.12.2022 г. до окончателното погасяване на задължението **като отхвърля иска за горницата над 9,96 лв. до претендираните 57,27 лв.**

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Йетел България“ ЕАД, /с *предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/*, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес парк София, сграда 6 **искове срещу Я. С. Я., ЕГН ******* за установяване дължимост на вземане за което е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 по ч.гр.д. № 1582/2023г. на ВРС, както следва за:

- сумата от **48,85 лв. (четиридесет и осем лева и осемдесет и пет стотинки)**, представляваща неплатени абонаментни такси за отчетен период 06.01.21г. - 19.02.2021г. по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***** от 06.01.2021г.;

- сумата от **52,47 лв. (петдесет и два лева и четиридесет и седем стотинки)**, неустойка съгласно т.9 от Договор за мобилни услуги с предплатен номер +*****, която не надвишава три месечни абонаментни такси и начислена фактура № 7319111664/20.04.2021г.;

- сумата от **208,87 лв. (двеста и осем лева и осемдесет и седем стотинки)**, представляваща разликата между цената на устройството TABLET LENOVO Tab M8 4G Platinum Grey без абонамент и преференциалната обща лизингова цена на договора за лизинг, начислена на основание т.9, б.(б) от Договор за мобилни услуги с предплатен номер +***** поради виновно неизпълнение за заплащане на изискуеми абонаментни такси, **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 15.12.2022 г. до окончателното погасяване на задължението, като неоснователни.

ОСЪЖДА Я. С. Я., ЕГН ***** **да заплати** на „Йетел България“ ЕАД, /с *предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/*, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес парк София, сграда 6 **сумата 13,70 лв. (тринадесет лева и седемдесет стотинки)**, представляваща разноски в производството по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. № 1582/23г. на ВРС.

ОСЪЖДА Я. С. Я., ЕГН ***** **да заплати** на „Йетел България“ ЕАД, /с

предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес парк София, сграда 6 сумата от **15,58 лв. (петнадесет лева и петдесет и осем стотинки)** представляваща направените разноси в производството по чл.415 от ГПК, на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му, пред Варненски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Варна: _____